

BÜTÜN ÜLKELERİN KOMÜNİSTLERİ BİRLEŞİN!

KOMÜNİST

KÖZ

AYLIK KOMÜNİST GAZETE Nisan 2015 Özel Sayı:3 Fiyatı 50 Krş (KDV dâhil)

**7 Haziran seçimleri 1 Mayıs'a damga vurmalı;
1 Mayıs eylemleri 7 Haziran sonuçlarını belirlemelidir.**

**AKP'nin provokasyonuna gelmeden,
CHP'nin önünü açmadan
AKPye muhalefet etmenin yolu budur.**

7 Haziran Seçimlerine Giderken

1 Mayıs'a Emekçilerin Kitlesele Eylemleri Damga Vurmalı!

2014 1 Mayıs'ı 30 Mart yerel seçimlerinin peşinden gelmişti. 2015 1 Mayıs'ı 7 Haziran genel seçimleri kampanyalarının kızıştığı bir dönemece rastlıyor. 30 Mart bir güven oylamasına dönüşerek geçmişti. Seçimlere ortaya saçılan yolsuzluk dosyalarının gölgesinde giren AKP, bu seçimlerden bir miktar oy ve bir dizi belediyeyi kaybetmekle birlikte güven tazeleyerek çıktı. Buradan güç alarak Gezi Ayaklanması sırasında polise yasaklanan Taksim meydanını yeniden 1 Mayıs'a kapatarak bu zayıf zaferini pekiştirmeye yöneldi.

30 Mart seçimlerinin peşinden ve Gezi Ayaklanmasının yıldönümü yaklaşırken gelen 2014 1 Mayıs'ı hem sandıkta devrilemeyen AKP'ye karşı sokaklardan yükselen gerçek bir muhalefet hareketinin gelişmesi için, hem de CHP'nin önünü kesmek için bir fırsattı. Ama Gezi ayaklanmasının dinamikleri ile o ayaklanmada eksikliği hissedilen varoşlardaki patlayıcı dinamiğin buluşturulabildiği bir kitlesele eylem günü olmadı.

İstanbul 2014 1 Mayıs'ına da önceki senelerdeki gibi Taksim tartışmaları damga vurdu. İstanbul 1 Mayıs'ı da diğer alanlardaki 1 Mayıs eylemlerini gölgeledi.

Akıbetini değiştirmek için türlü tertiplerin peşinde koşan AKP, 2015 1 Mayıs'ının kitlesele bir protesto eylemleriyle kendi kuyusunu kazacak bir seçim kampanyasının parçası olmasını engelleme gayreti içinde. Zira bu eylemlere HDP'nin damga vuracağı aşikar. Bu noktada ön alamayacağının farkında olan ve HDP'nin kendi seçmen tabanından oy devşirmesinden endişe eden CHP de bu noktada AKP ile benzer kaygılar taşımaktadır.

Bu çerçevede DİSK'in 1 Mayıs için Taksim meydanını işaret etmesi ve valiliğin buna beklenebileceği gibi red cevabı vermesiyle, bir kez daha 1 Mayıs eylemlerinin politik gündemden kopmasının koşulları yaratılmıştır.

Doğrusu seçimlerde şu ve ya bu şekilde boykotçu tutum alan akımlar da 1 Mayıs'ın seçim gündeminden koparılmasından rahatsız değillerdir. 1 Mayıs'ın Taksim tartışmaları ve Taksime yönelik girişimlerin damgasını taşımasını, kitlesele seçim mitinglerine dönüşmesine yeğlemektedirler. Zira seçimlerde gösterecekleri somut bir hedef bulunmamaktadır.

Açıktır ki seçim kampanyalarının kızıştığı, seçim bildirgelerinin tartışıldığı bir ortamda emekçilerle ezilenlerin kendi taleplerini kitlesele 1 Mayıs eylemlerinde dile getirmeleri elzemdir. 1 Mayıs emekçilerin kitlesele eylemleriyle AKP'yi müstahak olduğu yere gönderme iradesini ortaya koymaları için de paha biçilmez bir fırsattır. Emekçilere ve ezilenlere seslenen bir Türkiye partisi olma iddiasıyla Kürt illeri dışındaki seçmenlerin dikkatini çekme arayışında olan HDP için de bundan ala fırsat olmasa gerektir.

Ayrıca HDP'nin 12 Eylül barajını aştıktan sonra, istikrarın güvencesi değil, rejimin krizini derinleştiren bir faktör olması mecliste ve sokakta burjuvazinin beklenti ve telkinlerinin tam aksi yönde hareket etmesine bağlıdır.

HDP'nin burjuvazinin şu ya da bu kanadına yaslanarak rejim krizini çözen değil, rejimi kilitleyen bir parti olması gerekir. Aslına bakılırsa, bir paradoks olarak görünse de, bugüne kadar HDP'ye, yahut benzer bir çizgiyi temsil eden önceki partilere oy vermemiş kesimler bu seçimlerde bu partiye tam da bu nedenle oy vermeyi düşünmektedir. HDP oylarını arttıracaksa bu artış seçim bildirgesindeki ekonomiden ekolojiye, çözüm sürecinden anayasaya yapıcı vaatler sayesinde değil, "Seni Başkan Yaptırmayacağız!" türünden çıkışları nedeniyle olacaktır.

Kısacası emekçi ve ezilenlerin güçlenmesi için HDP'nin bir çözüm unsuru olarak değil AKP'nin karşı kutbu olarak hareket etmesi gereklidir. AKP'nin karşı kutbu olmak için sadece mecliste AKP aleyhinde oy kullanmak yetmez, her fırsatta emekçileri AKP'nin karşısına dikmek de, tüm emekçi eylemlerini AKP karşıtı bir çizgiye çekmek de gerektir.

2015 1 Mayıs'ı işte tam da bu noktada paha biçilmez bir fırsattır. HDP ve onu bu seçimlerde destekleyen güçler Amerikancı burjuvazinin uygun gördüğü AKP karşıtlığı ile arasındaki farkı göstermek istiyorsa, önünde en kitlesele AKP karşıtı seçim mitingini düzenleme imkânı bulunmaktadır.

Erdoğan'a Beştepe'yi dar edecek bir siyasi iddianın sahibi olanlar 1 Mayıs'ı sendika bürokratlarına havale edemezler. İşçilerin, emekçilerin sesi olarak meclise girme iddiasında bulunan HDP'nin onların mücadele gününü kitlesele bir miting olarak örgütlememek için sorumluluk almaması bu iddiasıyla çelişir.

İçindeki tüm bileşenleriyle birlikte HDP siyasi sorumluluklarından kaçıp topu sendikacılara atmakla; "DİSK ve KESK neredeyse biz oradayız" tutumunu benimsemekle seçimlerde boykotçu bir tutum izleyenlerle aynı siyasetlilik zemininde buluşmuş olacaktır.

Bu bakımdan 12 Eylül barajını delerek AKP'nin tek parti sultanını tehdit eden başlıca güç haline gelmiş bulunan HDP'nin önündeki görev 1 Mayıs eylemlerinin sorumluluğunu sendika bürokratlarına, inisiyatifini de hükümete ve onun minderinde oynamaya razı olan sol oportünistlere bırakmamaktır.

Kaldı ki her ne kadar 1 Mayıs dendiğinde daha çok İstanbul 1 Mayıs'ı ve İstanbul'da Taksim'e dönük eylem gelse de, 1 Mayıs İstanbul'dan ibaret değildir, İstanbul da Taksim'e dönük bir 1 Mayıs eylemiyle sınırlanamaz. Bu bakımdan HDP'nin Taksim 1 Mayıs'ı bahanesiyle 1 Mayıs eylemlerini örgütlemekten kaçınması söz konusu olmamalıdır. Bu tutum 1 Mayıs eylemlerini siyasetten koparmayı ve 1 Mayıs sorumluluğundan kaçmayı anlatır.

HDP ve destekçilerinin yaklaşan 1 Mayıs'ta "provokasyona gelmemek" bahanesiyle geri planda durmaması gerekir. Aksine seçimlere parti olarak girmenin ve 12 Eylül barajına meydan okumanın gereği, 1 Mayıs eylemlerinin sorumluluğunu da üstlenmektir. Ülkenin her köşesinde varoşlardan miting alanlarına kadar her yerde 1 Mayıs'ı AKP karşıtı bir kitle protestosuna dönüştürmektir.

Önümüzdeki 1 Mayıs AKP'nin iktidardan aşağıya edileceğini ve yerine gelecek hükümet hangisi olursa olsun karşısındaki ana muhalefetin sokakta ve eylemde olan emekçi yığınları olacağını ilan eden bir eylem günü olmalıdır. 7 Haziran seçimleri 1 Mayıs eylemlerine damga vurmalı; 1 Mayıs eylemleri 7 Haziran sonuçlarını belirleyen bir nitelik taşımalıdır. AKP'nin provokasyonuna gelmemenin ve CHP'nin önünü açmadan AKPye muhalefet etmenin biricik yolu budur.

Geçmişteki yıllarda olduğu gibi bu yıl da KöZ'ün arkasında duran komünistler 1 Mayıs'ın göstere göstere siyaset dışı bir alana itilmesi tutumuna ortak olmayacaklar. Polisle sol akımların kadroları arasındaki apolitik çatışmaların devrimci 1 Mayıs olarak kutsanmasına ortak olmayacaklar.

Bu nedenle KöZ 2015 1 Mayıs'ında da "1 Mayıs'ta Taksim'e" çağrısını yükseltmiyor. İstanbul'da KöZ'ün arkasında duran komünistler 2008, 2013 ve 2014 yılında takındıkları tutumu takınarak, 1 Mayıs'ın alternatifini ürettiğini iddia etmeden, 1 Mayıs günü bir varoшта tüm emekçilerin katılabildiği seçimleri merkeze oturtan bir eylem düzenleyecek.

1 Mayıs'ın İstanbul'a ve İstanbul'da da Taksim'e kilitlemiş bir eyleme indirgenemeyeceğinin bilinciyle, buldukları tüm illerde ve alanlarda işçiden, emekçiden, ezilenden yana olduğunu iddia eden tüm akımları 1 Mayıs'ta işçi ve emekçilerin kitlesele olarak toplanmasını mümkün kılacak eylemlere davet ediyor.

KöZ'ün arkasında duran komünistler buldukları tüm illerde ve alanlarda bu yöndeki girişimlere katılacaklarını ve bu yöndeki çağrılara icabet edecekler.

